

Hinko Smrekar

NA OBMOČJU KS Hinko Smrekar, ki se razteza od Drenikovega vrha na Rožniku do vodovoda v Klečah, pa od pravkar umirajoče železniške proge Ljubljana—Kamnik tja do Vodnikove ceste, živi približno osem in pol tisoč občanov v 567 hišah, od katerih je 464 hiš v zasebni lasti.

Ta »ka-es«, kot jo na kratko imenujemo, je bila ustanovljena leta 1959 pod imenom Stanovanjska skupnost, iz nje pa je 1. januarja 1964 nastala Krajevna skupnost Hinka Smrekarja.

Naloge krajevnih skupnosti so nam znane. Med njimi so krepitev samoupravnih pravic, obravnavanje odnosov med občani in odnosov na relaciji občan — občina ter obratno, pa še in še. Zavoljo tega ima krajevna skupnost širok program dela in pomembna je ugotovitve, da svoj program dobro izvaja. Značilno je, da ima plodne stike z občinskimi političnimi, upravnimi in družbenimi organizacijami ter organi, daje široko paleto pomoči in nasvetov prebivalcem, ki žive na njenem terenu itd. Skratka, to je zelo dobra transmisija med občanom in njegovim izvoljenim predstavnikom v svetu ali skupščini, posebno še takrat, ko je treba z vso odgovornostjo odločiti v interesu skupnosti in posameznikov. Njena naloga je, da priporoča v imenu določene srenje, kam naj širša skupnost, kot je na primer občina, zakotalika dinar, po drugi strani pa mora skrbeti za izostritev našega posluha za spremljanje dogajanj doma in v svetu.

Vse te naloge ta krajevna skupnost opravlja uspešno prek 15-članskega sveta krajevne skupnosti in prek vrste komisij. Te komisije obravnavajo socialno-zdravstvena vprašanja, vprašanja otroškega varstva, komunalna vprašanja, vprašanja hišnih svetov, vprašanja turizma, požarne varnosti, civilne zaščite, gladijo spore med občani (poravnalni svet), skrbijo za interese potrošnikov v odnosu do... (potrošniški svet) in tako naprej. Sedaj kar po vrsti:

Otroško varstvo. Velik je priliv novih prebivalcev, toda za otroško varstvo doslej ponekod ni bilo posluha. V novih gradnjah namreč ni bilo moč zbrati dovolj sredstev za opremo prostora za otroško varstvo in za financiranje varstva. Zato je bil letos sprejet sklep, naj bi vsa

sredstva iz tako imenovanih 3% odstotkov za uporabo mestnega zemljišča, ki gredo krajevni skupnosti, uporabili vse do leta 1970 za opremo otroških igrišč in za širjenje zmogljivosti otroškovarstvenih ustanov s tem, da sklad za komunalno urejanje zemljišč pripravi funkcionalnost lokacij. S tem bi bilo rešeno vprašanje nadomestila za nekdanje 4500 kvadratnih metrov obsežno otroško igrišče Živ-žav, ki se je moralo umakniti novim stanovanjskim blokom in stolpnicam.

Komunalna vprašanja. Pred javnostjo so bili teden dni razgrnjeni urbanistični načrti in na zboru občanov so zbrali mnenja in predloge občanov, ki jih je krajevna skupnost posredovala občinski skupščini. Po drugi strani je krajevna skupnost seznanila občane z oceno upravičenosti njihovih predlogov in z možnostjo realizacije vsaj dela teh predlogov v okviru skupnih interesov.

Hišni sveti. Komisija za hišne svete ugotavlja, da delo hišnih svetov popušča. Marsikje je vse upravljanje in poslovanje združeno v eni osebi, točneje rečeno, sloni na ramenih predsednika. To kaže tudi na posledice nerazčiščenega vprašanja pri občanah glede odnosov med samoupravnim organom, ki je v tem primeru hišni svet, in stanovanjskim podjetjem, ki opravlja finančne usluge. Zato tudi marsikje ne vedo, kako pomembna je samoupravljavska dolžnost stanovalcev, da pri tem ne gre za formalno funkcijo in da stanovanjsko podjetje nastopa le kot administrativno finančni uslužnostni organ, ne pa kot nosilec pravic za sklicanje zborov stanovalcev, na katerih bi izvolili samoupravne organe hišnih svetov.

Socialna in zdravstvena vprašanja. Komisija za to področje ugotavlja, da je bilo konec minulega leta 18 občanov v domovih počitka, 14 mladih ljudi v domovih za poklicno usposobljenje, 13 otrok v rejji, da je 17 stalnih in 16 občasnih podpirancev socialnega varstva, da so bile dane tri kadrovske pomoči, da dobiva 17 otrok popolni ali dodatni prispevek za oskrbo v vrtcih, da je 28 družin dobilo zimsko pomoč in da je bilo kar 192 prošenj vloženih za oprostitev plačevanja prispevka za uporabo mestnega zemljišča.

Poravnalni svet. Stanovanjski spori, osebni prepiri, imovinski spori, posledice nepremišljenosti in nepoučenosti, to so v glavnem vsebine zadev, ki jih mora obravnavati poravnalni svet krajevne skupnosti. Nekaj sporov sta senata tega sveta poravnala z nasveti in s tolmačenjem predpisov. Zato je od lanskoletnih 38 sporov — leta 1966 jih je bilo 65 — poravnalni svet domala vse zaključil s

poravnavo in le nekaj sporov je moralo obravnavati redno sodišče.

Požarna varnost. Komisija za požarno varnost je lani pregledala 100 hiš in je izdala več deset priporočil, kako odstraniti nevarnost požara.

Potrošniški svet. Predlagal je mnenje občanov, naj bi v Aleševčevi ulici uredili trgovino z živili. Kaže, da bo ta predlog kmalu realiziran, vsaj obljube so takšne.

Civilna zaščita. Izveden je bil popis prebivalstva s področja krajevne skupnosti in izdelan je tudi načrt za akcije v primeru kakršnekoli elementarne nesreče.

Družbeni center. To je eno izmed kroničnih, ali z drugimi besedami tradicionalnih

vprašanj. Že pred več kot desetimi leti je bilo zbranih okroglo 10 milijonov starih dinarjev, toda ta denar je šel za ureditev že obstoječega doma TVD Partizan. Potreba je namreč narekovala najprej ohraniti že obstoječe objekte, potem pa šele graditi nove. Za nove je bilo vedno premalo denarja, vendar je težnja po ureditvi družbenega centra še vedno prisotna.

Posebna zanimivost, ki jo zaznamuje le statistika, ne pa katerakoli komisija: na področju krajevne skupnosti Hinko Smrekar v občini Ljubljana-Siška je 56 odstotkov občanov v 44 odstotkov občanov. Med devetimi nad 90 let starimi prebivalci je sedem žensk in le dva moška.

prodal. Toda: kdo se bo oju-načil?

Takele cvetke, ocvirke in »ljudske misli« smo nabrali med našim potepom po občini. Ni kaj reči, vsi skrbijo za razvoj turizma in gostinstva, pa nič hudega, če ta ali oni utajijo, koliko je (zares) iztržil iz te »terciarne« dejavnosti. Nekam čudno jo kliče-mo, čeprav nam je zlasti lani, v dobi vesoljnega turizma tako močno stopila v glavo, a premalo napolnila naše žepce.

Pa ne misli, spoštovani bralec, da je naš šišenski turizem napaberkovan. Oglej si prospekt, ki ga je izdala občinska skupščina, če ga boš le še mogel kod dobiti. Verjemi, da nobena naša bratska mestna občina nima takih možnosti kot mi, Siškarji! Kar začnimo pri podvozu in končajmo pri Sori, Smedniku ali Vodich. Hvalnice peti je lahko, toliko storiti, kot smo, pa težko.

Uh, urednik se bo spet ujezil, ko mu bom tole prinesel. Naročil mi je resno stvar, potem pa mi je tako čudno stekel pisalni strojček. O gostinško-turistični dejavnosti naj pišem, je zabundal.

Kakšna bo letošnja sezona?

Ko sem vse skupaj premler in zastavil sto vprašanj, sem ugotovil, da vsi žele isto: naj bo letošnja sezona za gostince in turistične delavce vsaj tako plodna kot minula. Seveda bodo pridobili več tujskih sob, odprli več gostišč in drugih turističnih objektov, vse to pa bo dalo rezultat na skupnem imenovalcu; pripomoglo bo boljšemu standardu naših občanov — od deviz do zaslužkov in novih poznanstev. Zimska sezona doslej res ni bila kaj prida, glavno šele pride. Skupščina bo poskrbela za red med privatnimi gostinci, so obljubili. Ne z administrativnimi ukrepi, ti so vsi kratkovidni, temveč s smotrno davčno politiko, ki bo zagotovila in podprla razvoj osebnega dela. Recimo privatnega gostinstva. V današnjem času je to zares pomembno.

In mladi v Šiški?

Naši taborniki so med najboljšimi v Sloveniji. Ni boljše šole za bodoče »zaresne« turiste, kot je ta organizacija, ki šteje v Šiški več kot tisoč mladincev in mladenk. Ne vprašajte, koliko izletov in drugih akcij so imeli lani. Člani Počitniške zveze tudi niso kar tako, saj imajo vidno mesto v republiki. Naraščaja je dovolj, v obeh mladinskih organizacijah vzgajajo bodoče turistične potrošnike. To pa za našo občino veliko pomeni.

JaGr

Reportaža

Prospekt

OKOLICA Ljubljane je za izletnike od nekdaj zanimiva. Posebno Šmarna gora in oblonki Polhogradskega hribovja privabljajo turiste v vseh letnih časih.

Tako nekako beremo v domačih turističnih prospektih. Odpravimo se na pot in si skušajmo ogledati ta naš občinski turizem.

Nedvomno sprejmeta Topol in Katarina jeseni največ izletnikov, predvsem Ljubljancem, ki imajo radi kostanj in gobe. Pristop je sicer res s treh strani, ampak po gozdnih cestah se stežka srečata dva fička! Prvem gostiču se bo kmalu pridružilo novo, obiska ne zmanjka, porečejo domačini — kmetje, ki so si postavili svoje domačije na sončnih poljih. Pozimi se da to smučati in sonca je dovolj, če le ni tiste presnete ljubljanske megle, ki jo tako težko prenašamo. Ni nobene »pravega prometa«, bi povedali v marsikaterem gostiču v obrobju mesta, ko je pa taka megla.

Ampak tudi megla ni zmotila tabornikov in ferialecev, da se ne bi zbrali ondan na Topolu in pretresli problemčike mladinskega zimskega turizma.

Hladno vreme nas je prignalo nazaj v mesto.

»Če hočete zvedeti kaj več o našem turizmu, se obrnite na tovarišico Slavko, tajnico sveta za turizem pri skupščini.« I, kako imenitno se odreže telefonist v občinski stavbi. Samo tovarišico je težko dobiti, pravkar je na seji. Razpravljajo o delovnih načrtih turističnih društev za letos.

Kaj bo z Goričanami?

Lani poleti smo se zbrali na gradu z nalogo, da se pogovorimo za lokal v ali ob gradu, ki je zares nujno po-

treben. Sosedno poslopje bi bilo zanimivo za marsikatero gostinca, če ne bi... In tako se spet vprašamo: ali bomo dobili sodoben gostinško-turistični lokal v Goričanih? Lega, razgled, zelena okolica, mir, evropsko znane zbirke v gradu in bližina velike ceste — kaj to res nič ne pomeni?

Poleti so odprli tudi medvoški turistični delavci svoj kamp ob Sori in kar dobro je delal. Letos žele avtokamp tudi v Šentvidu. Nekaj govore, da bi ga odprli skupaj s Partizanom. Kakopak, sredstva najprej, potem pa bo nekaj več kot govorice. Ideja ni napak in nadejajmo se, da bo naš časopis kmalu kaj več povedal.

Bar v Šiški?

»Ja, res, pa ni treba dajati na veliki zvon,« je dejal direktor hotela Ilirija, Sašo Zabajek. Marca bodo začeli namreč uredničevati veliko željo kolektiva: razširili bodo hotel. V prizidku bodo pridobili nad sto postelj, poseben prostor pa so namenili nočnemu lokalu. Le-ta je severnemu in zahodnemu delu mesta potreben.

Ko smo že ravno pri povečanju nočnih zmogljivosti, naj omenimo še načrte hotela Bellevue. Želijo pridobiti več postelj, ker so sedanje zmogljivosti premajhne. Predvidevajo novo hotelsko poslopje s 160 posteljami.

Spet skok nazaj, po novi in nikoli dovolj dobri cesti, na sever. Cilj: poslopje bivše gasilske šole v Medvodah. Strokovnjaki so ugotovili, da bi bilo to poslopje zelo primerno za gostinški obrat z restavracijo in prenočišči z lepim vrtom in kopališčem ob Sori. Investicije ne bi šle v težke ničle, sedanji lastnik pa pa bi morda poslopje poceni

Hinko Smrekar je bil znan slovenski akademski slikar v prvi polovici tega stoletja — vse do njegove tragične smrti, ko je oktobra 1942 padel kot talec v Gramozni jami. Med njegova številna dela, ki ohranjajo spomin na velikega umetnika — humanista, sodijo tudi karikature, s katerimi se je boril proti diktaturi in licemerstvu. Zadnja leta svojega plodnega življenja je preživel v svoji hišici — ateljeju v Aleševčevi ulici, kjer je sedaj vklesana njegova spominska plošča.

Izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Siška — Naslov: »JAVNA TRIBUNA«, Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 405 — Telefon 313-117 in 312-011 int. 259 — Tekoči račun 501-8-458-4 — Celoletna naročnina 3 N-din, posamezna številka 0,30 N-din — Tiska: GP »Celjski tisk« Celje